

Plângerea prealabilă înaintată
DIICOT – ST Târgu-Mureș,
pe data de 6 septembrie 2021,
și măsurile luate în urma acesteia
în dosarul de urmărire penală nr. 82/D/P/2019

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
Serviciul Teritorial TÂRGU-MUREȘ
Domniei Sale,
Domnului SENICIU DAN, Procuror-Șef Serviciu DIICOT-ST TÂRGU MUREȘ
Str. Mihai Viteazul, nr. 23,
Târgu-Mureș

Motto:

„Principiile de acces la arhive oferă arhiviștilor o referință internațională de autoritate în raport cu care să evalueze politicile și practicile de acces existente și un cadru de folosit atunci când se dezvoltă sau se modifică regulile de acces existente.”

(Consiliul Internațional al Arhivelor Comitetul de Bune Practici și

Standarde Grupul de Lucru privind Accesul

Principiile accesului la arhive

Adoptate de AGA din 24 august 2012)¹

Stimate Domnule Procuror-Șef Serviciu ,

Subsemnatul Bartos Zoltán-Imre, născut la data de [REDACTED] în localitatea Reghin, fiul lui Emerich și al Magdalena, cu datele de identificare CI seria [REDACTED], având CNP [REDACTED], cu domiciliu în [REDACTED], municipiul Târgu-Mureș, județul Mureș, istoric, cercetător², cercetat în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019, în lumina art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale care oferă oricărei persoane dreptul la judecarea într-un termen rezonabil a cauzei sale, inclusiv în materie penală, care asigură că persoanele acuzate nu fac obiectul unui capăt de acuzare o perioadă prea mare de timp și să se ia o decizie asupra temeiniciei acestuia [Wemhoff împotriva Germaniei, pct. 18; Kart împotriva Turciei (MC), pct. 68],

¹ https://www.ica.org/sites/default/files/ICA_Access_principles_RO.pdf

² În lumina Regulamentul sălilor de studiu din Arhivele Naționale rezulta ca:

„Cercetător – persoană care solicită/posedă permis de cercetare la sala de studiu și care desfășoară activități în concordanță cu art. 5.1. din prezentul Regulament”
http://arhivenationale.ro/site/wp-content/uploads/2017/08/regulamentul_salilor_de_studiu_varianta_2015.pdf

coroborat cu art. 13 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, în sensul că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, formulez prezenta:

PLÂNGERE PREALABILĂ

Menționez că formulez prezenta Plângere Prealabilă înainte de a formula o sesizare la Comisarul european pentru justiție adică la Doamna Vera Jourova, plângere prin care voi arata Comisarului european pentru justiție că „într-o societate democratică”, procurorii DIICOT din județul Mureș desi:

- știau și știu că Subsemnatul nu am încălcat regulile de acces la secretul de stat prin cercetările mele efectuate într-o arhivă;
- știau și știu că cercetarea istorică nu poate fi catalogată ca și cum ar fi amenințare gravă la adresa securității naționale;
- știau și știu că subsemnatul, având calitatea de cercetător, nu am încălcat regulile de întocmire, evidență, păstrare, procesare, multiplicare, utilizare, transmitere, distrugere a informațiilor atribuite la secret de stat;
- știau și știu că nu am încălcat regulile de asigurare a protecției secretului de stat prin cercetarea a diferite fonduri arhivistice³ prelucrate deci oferite spre cercetare istorică de către Arhivele Naționale ale României; procurorii DIICOT din cadrul ST Târgu-Mureș, timp de 18 luni, acceptă să folosească un anumit grad de tortură pentru combaterea terorismului, etc.; toate acestea în ciuda tuturor angajamentelor internaționale privind interzicerea torturii, astfel tortura este încă practică pe scară largă în județul Mureș de către ofițeri, procurori din cadrul DIICOT-ST TÂRGU-MUREȘ.

1. **In fapt**, în baza mandatului de percheziție domiciliară nr. 12/21.02.202 emis de către Tribunalul Mureș, Secția Penală, BCCO Târgu-Mureș a efectuat pe data de 26.02.2020

³ Fond arhivistic: “Constituie izvoare istorice și alcătuiesc Fondul Arhivistic Național al României documentele create de-a lungul timpului de către organele de stat, organizațiile publice sau private economice, sociale, culturale, militare și religioase, precum și de către persoanele fizice. Acestor documente statul le asigură protecție specială, în condițiile prezentei legi.”, art 1 din Legea nr 16/1996, republicată.

percheziția domiciliară, fiind întocmit un proces-verbal despre bunurile ridicate. Conform procesului-verbal au fost ridicate:

- a) 3 (trei) exemplare din ediția de documente intitulată **Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Securității Statului, Consiliul Securității Statului: Direcția Regională Mureș (1951-1952), Direcția Regională Autonomă Maghiară (1952-1960), Direcția Regională Mureș-Autonomă Maghiară (1960-1968), Inspectoratul de Securitate al Județului Mureș (1968): Documente**, editor Bartos Zoltán, Editura Risoprint, Cluj Napoca, 2012, XXXVII, 876 pagini, ISBN 978-973-53-0856-8. Menționez că documentele selectate și incluse în ediția de documente provin din Fondul *Direcția Regional MAI Mureș-Autonomă Maghiară* (inv. 1235 și 1272) aflat și dat în cercetare la Arhivele Naționale ale României, Serviciul Județean Mureș. Materialul arhivistic pe baza căruia s-a constituit fondul provine de la fosta structură județeană a Securității. Aceasta a dorit să distrugă materialul arhivistic prin retopire, însă în urma intervenției prompte și energice a directorului de atunci, Ion Ranca, care a subliniat valoarea istorică, socio-economică a documentelor, a revenit asupra intenției și a fost de acord ca întregul material să fie transferat la Filiala Mureș a Arhivelor Statului (1976-1978). În mijlocul deceniului al optulea, directorul Ranca a ordonat întregul material arhivistic, a constituit fondul și a întocmit inventarul aferent. După 1990, fondul a fost dat în cercetare, Subsemnatul fiind primul cercetător care a studiat sistematic partea care se referă la structurile de siguranță/securitate din fostul județ Mureș și Regiunea Autonomă Maghiară/Mureș-Autonomă Maghiară, valorificând informațiile/documentele în cărți, articole (între 2009-2013) și în ediția de documente (2012). La 45 de ani, după ce materialul arhivistic a fost salvat de la distrugere (retopire), Subsemnatul, într-o societate democratică, într-o țară în care a fost condamnat regimul comunist ca criminal, sunt cercetat, acuzat, urmărit penal, suspectat, pentru ce știu numai procurorii DIICOT.
- b) 2 (două) ciorne-manuscris cu corecturi gramaticale ale lucrării amintite la punctual (a).
- c) 87 (optzecișisapte) CD-R.
- d) 77 (șaptezecișisapte) DVD.
- e) 1 (unu) telefon marca Huawei și cartel Digi mobil. Restituite la solicitarea mea.
- f) 1 (unu) memory stick marca Kingstone, capacitate 4 GB.
- g) 1 (unu) memory stick marca Kingmax, capacitate 16 GB.
- h) 1 (unu) memory stick marca MSI, capacitate 255 MB.

- i) 1 (unu) hard disk extern marca Canyon, capacitate 12 GB.
 - j) 1 (unu) hard disk marca Seagate, capacitate 40 GB.
 - k) 1 (unu) hard disk marca Western Digital, capacitate 20 GB.
 - l) 1 (unu) hard disk Western Digital, capacitate 250 GB.
 - m) 1 (unu) hard disk Maxtor/Seagate, capacitate 160 GB.
2. Pe 4.03.2020, am depus la DIICOT-Structura Teritorială Târgu-Mureș o cerere prin care am solicitat restituirea a 2 hard-disk-uri pe care aveam lucrările de cercetare curente, totodată arătând că materialele pe baza cărora am întocmit ediția de documente despre activitatea Securității se aflau stocate pe DVD-uri și CD-uri. La solicitarea mea nu am primit nici un fel de răspuns timp de 18 luni!
 3. În perioada 25-28.05.2020 și 15.06.2020, BCCO-SCCI Târgu-Mureș a executat percheziția informatică prin efectuarea de copii informatice după mediile de stocare ale datelor ridicate cu ocazia percheziției domiciliare, toate acestea fără nici un temei legal.
 4. Din data de 26.02.2020, prin ridicarea tuturor mediilor de stocare (hard-disk-uri, hard-uri externe, stick-uri, CD-uri și DVD-uri) în urma percheziției domiciliare, mă găsesc în imposibilitate să lucrez de mai bine de 18 luni. Pe mediile de stocare ridicate se află munca mea de peste 20 de ani (de la cursurile universitare și de masterat la articolele/studiile publicate sau pregatite pentru publicare până la cărțile publicate sau aflate în diferite stadii de întocmire; bineînțeles fotocopii ale documentelor din fondurile cercetate, care constituie baza lucrărilor amintite mai sus).
 5. În momentul ridicării mediilor de stocare, aveam în curs de finalizare monografia despre inundațiilor din județul Mureș din 1970 (2 volume, aproximativ 1.900 pagini) și lucram la monografia despre Legiunea de Jandami Mureș (1944-1949), având transcris un material documentar de aproximativ 1.400 pagini (rezultat din prelucrarea a 40-45% din cantitatea de documente fotocopyate de subsemnatul din Fondul *Legiunea de Jandarmi Mureș* în cursul anilor 2017-2019)!
 6. Pe același interval de timp, 18 luni, nu am fost contactat de nici un organ de cercetare penală (de la poliție sau procuratură) în vederea explicării situației pentru care s-a ajuns la deschiderea unui dosar de urmărire penală pe numele meu (în afara motivării percheziției domiciliare de echipa de polițiști – cum ca am publicat documente clasificate în ediția de documente în anul 2012 – nu știu absolut nimic) sau măcar să mi se solicite declarații, explicații privind modul în care am intrat în posesia documentelor, metodologia aflată la întocmirea ediției de documente etc!

7. În urma efectuării copiilor informatice după mediile de stocare, întocmite în zilele de 25, 26 și 28.06.2020 și 15.06.2020 (anexate în copie prezentei plangeri prealabila), **timp de 18 luni, nu am fost contactat de nici un organ de cercetare penală (de la poliție sau procuratură) în vederea explicării situației pentru care s-a ajuns la deschiderea unui dosar de urmărire penală pe numele meu (în afara motivării percheziției domiciliare de echipa de polițiști, citez: „am publicat documente clasificate în ediția de documente în anul 2012” (sic!!!) – nu știu absolut nimic) sau măcar să mi se solicite declarații, explicații privind modul în care am intrat în posesia documentelor, metodologia aflată la întocmirea ediției de documente etc.**
8. Cert este că principalul motiv pentru care nu am fost căutat timp de 18 luni de către torționarii dvs. este pentru că ei cred că pot scăpa nepedepsiți, chiar dacă timp de 18 luni cauzând stres prelungit, frică, disconfort, insomnie, inclusiv mamei mele, care are o vârstă înaintată (86 ani), este bolnavă din 2009 [REDACTED] și imobilizată la pat din 2013 [REDACTED] [REDACTED]), avea nevoie de liniște în fiecare zi, nu să-și facă griji în legătură cu problemele mele de natură juridică artificial create. Prin activitatea mea intelectuală (cercetarea arhivistică, valorificarea științifică a informațiilor obținute din documente de arhivă sub formă de articole, studii, cărți – monografii și ediții de documente) am căutat să-mi aduc contribuția la îmbogățirea istoriografiei naționale, regionale și locale cu lucrări inedite; în același timp, aceasta constituie pentru mine o deconectare de la problemele cotidiene (complexe și stresante) legate de îngrijirea mamei de peste 12 ani. Prin ridicarea tuturor mediilor de stocare, implicit a întregului material arhivistic aflat în diferite stadii de prelucrare (care nu a avut nici o legătură cauzală pentru care sunt cercetat), la care se adaugă situația impusă de pandemie (suspendarea activității de cercetare la nivelul Arhivelor Naționale ale României) mi-a fost blocată întreaga activitate. În timpul celor 15 ani de cercetare la nivelul Arhivelor Naționale ale României – Direcția/Serviciul Județean Mureș, am respectat legea, ordinele și regulamentele de funcționare care reglementează activitatea de cercetare în arhive, nu am avut nici o abatere, nu am fost nici măcar atenționat în legătură cu vreo posibilă problemă și totuși am ajuns în atenția... DIICOT-ului. Dacă cercetam la București – Arhivele Istorice Centrale, CNSAS etc. – nu eram în atenția nici unui organ!
9. Până la urmă este o strategie îndrăznească din partea procurorilor, ofițerilor dvs. să facă literă moartă timp de 18 luni din art. 7 alin (1) din Convenția conform căruia: „*Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se*

poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii”.

10. Cu alte cuvinte subalternii dvs. nu au puterea de a crea infracțiuni; subalternii dvs. nu pot extinde în prezent infracțiunile existente astfel încât să facă pedepsibile comportamente de un tip care până atunci nu erau supuse pedepsei. Principiile relevante în acest sens sunt rezumate în art. 7 alin (1) din Convenție, intitulat „*Nicio pedeapsă fără lege*”, care prevede: „Nu există pedeapsă fără lege”: „*Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii*”.
11. În opinia mea, ideea esențială a acestui articol (art 7 alin (1) din Convenția este aceea de a interzice crearea de infracțiuni, fie prin legislație, fie prin dezvoltarea progresivă a dreptului comun, care au o aplicare retroactivă. Acesta reflectă un principiu bine înțeles al dreptului intern, conform căruia un comportament care nu contravenea legii penale în momentul în care a avut loc nu ar trebui să fie stigmatizat retroactiv ca fiind penal sau să expună autorul la pedeapsă.
12. În aceeași ordine de idei arăt că, Convenția conține referiri repetate la expresii în limba engleză precum „*prescribed by law*”; în franceză, aceeași expresie este „*prévue par la loi*”. Vom presupune că noțiunile sunt identice. Prin urmare, articolul 7 susține afirmația conform căreia o infracțiune penală trebuie să fie clar definită în lege și reprezintă aplicarea „*principiului securității juridice*” (a se vedea, de exemplu, Brumărescu împotriva României (2001) 33 EHRR 35 la punctul 61 și Kokkinakis împotriva Greciei (1993) 17 EHRR 397 la punctul 52).
13. Principiile expuse mai sus permit fiecărei comunități să se reglementeze singură:
„în raport cu normele care prevalează în societatea în care trăiesc. Acest lucru presupune, în general, că legea trebuie să fie accesibilă în mod adecvat - un individ trebuie să aibă o indicație cu privire la normele juridice aplicabile într-un anumit caz - și trebuie să fie capabil să prevadă consecințele acțiunilor sale, în special pentru a putea evita să se expună la sancțiunea legii penale”. (S.W. împotriva Regatului Unit: C.R. împotriva Regatului Unit (1995) 21 EHRR 363)
14. În cauza *Grayned v City of Rockford* 408 US 104 (1972), Curtea Supremă a Statelor Unite a identificat „un principiu de bază al dreptului la un proces echitabil, conform căruia o lege este nulă pentru neclaritate dacă interdicțiile sale nu sunt clar definite. Lipsa de claritate încalcă mai multe valori importante ... O lege vagă delegă în mod nepermis chestiuni

politice de bază polițiștilor, judecătorilor și juraților pentru a fi rezolvate pe o bază ad hoc și subiectivă, cu pericolele aferente de aplicare arbitrară și discriminatorie”.

15. Exemplele istorice, precum și cele moderne abundă. În secolul al XVII-lea, Bacon a proclamat legătura esențială dintre justiție și securitatea juridică:

„Căci dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine se va pregăti pentru luptă? Tot așa, dacă legea emite un sunet nesigur, cine se va pregăti să i se supună? Prin urmare, ar trebui să avertizeze înainte de a lovi... Să nu existe nicio autoritate de a vărsa sânge; și nici să nu se pronunțe o sentință în nicio instanță asupra unor cazuri, decât în conformitate cu o lege cunoscută și sigură... Nici nu ar trebui să fie privat de viața sa un om care nu a știut mai întâi că o riscă”. (Citat în Coquillette, Francis Bacon, pp. 244 și 248, din Aforismul 8 și Aforismul 39-Tratat despre justiția universală).

16. Hotărârea Curții Supreme a Statelor Unite în cauza Grayned a reflectat în mod eficient hotărârea lui Blackstone⁴:

„... Legea, fără echitate, deși dură și neplăcută, este mult mai de dorit pentru binele public decât echitatea fără lege: ceea ce ar face din fiecare judecător un legiuitor și ar introduce cea mai înfinită confuzie; deoarece atunci ar exista aproape la fel de multe reguli de acțiune stabilite în instanțele noastre, pe cât de multe sunt diferențele de capacitate și de sentimente în mintea umană”. (Comentariile, ed. a 3-a, 1769, vol. 1, p. 62)

17. Nu este necesară nicio altă citare. În concluzie, nu se poate presupune că, înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019, nici DIICOT nici Tribunalul Mureș nu ar fi știut ca nimeni nu ar trebui să fie pedepsit pentru un act care nu era clar și sigur de pedeapsă în momentul în care a fost săvârșit. Dacă domeniul de aplicare al unei infracțiuni de drept comun trebuie extins, acest lucru trebuie făcut pas cu pas, de la caz la caz, și nu cu un salt mare.

18. Aceste principii de drept comun sunt în întregime în concordanță cu articolul 7 alineatul (1) din Convenția europeană, care prevede

„Nicio pedeapsă fără lege”

- (1) *„ Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii”.*

⁴ <https://www.laits.utexas.edu/poltheory/blackstone/cle.int.s02.html>

19. Curtea Europeană a analizat în repetate rânduri efectul acestui articol, precum și trimiterea de la articolul 8 alineatul (2) la „în conformitate cu legea” și cea de la articolul 10 alineatul (2) la „prevăzute de lege”.
20. Efectul jurisprudenței de la Strasbourg cu privire la acest subiect a fost clar și consecvent. Punctul de plecare este vechea regulă *nullum crimen, nulla poena sine lege* [Kokkinakis/Grecia (1993) 17 EHRR 397, punctul 52; SW și CR/Regatul Unit (1995) 21 EHRR 363, punctul 35/33]: numai legea poate defini o infracțiune și prescrie o pedeapsă. O infracțiune trebuie să fie clar definită în lege (SW și CR/Regatul Unit), iar o normă nu poate fi considerată drept lege decât dacă este formulată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să prevadă, dacă este necesar cu un sfat adecvat, consecințele pe care le poate avea un anumit comportament [Sunday Times/Regatul Unit (1979) 2 EHRR 245, punctul 49; G/Republica Federală Germania (1989) 60 DR 256, 261, punctul 1; SW și CR/Regatul Unit, punctul 34/32]. Se admite că certitudinea absolută nu poate fi atinsă și ar putea atrage după sine o rigiditate excesivă, deoarece legea trebuie să poată ține pasul cu circumstanțele în schimbare, un anumit grad de neclaritate este inevitabil, iar dezvoltarea legii este o caracteristică recunoscută a instanțelor de drept comun [Sunday Times/Regatul Unit, punctul 49; X Ltd și Y/Regatul Unit (1982) 28 DR 77, 81, punctul 9; SW și CR/Regatul Unit, punctul 36/34]. Dar funcția de legiferare a instanțelor trebuie să rămână în limite rezonabile (X Ltd și Y împotriva Regatului Unit, punctul 9). Articolul 7 exclude pedepsirea faptelor care nu erau pedepsite anterior, iar infracțiunile existente nu pot fi extinse pentru a acoperi fapte care nu constituiau anterior o infracțiune penală (ibidem). Legea poate fi clarificată și adaptată la circumstanțe noi care pot fi încadrate în mod rezonabil în conceptul inițial al infracțiunii (X Ltd și Y împotriva Regatului Unit, punctul 9; G împotriva Republicii Federale Germania, p. 261-262). Însă orice evoluție trebuie să fie în concordanță cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (SW și CR împotriva Regatului Unit, punctele 36/34), iar legea penală nu trebuie să fie interpretată în mod extensiv în detrimentul unui acuzat, de exemplu prin analogie (Kokkinakis împotriva Greciei, punctul 52).
21. Cum o putea să ridice, o „infracțiune” cusută cu ața alba de către ofițeri și procurori din cadrul DIICOT-ST **TÂRGU-MUREȘ**, la înălțimea Standardului de certitudine cerut în temeiul Convenției? Când standardul de certitudine cerut în temeiul Convenției a fost interpretat și aplicat în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019 cu scopul pentru a putea să justifice ingerința pe care o presupune colectarea datelor care sunt stocate pe **hard-disk-ului marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB** și pe **hard-disk-ului**

marca Western Digital, seria WMARTT0182123, capacitate 250 GB, fara nici un motiv legal. Menționez ca elementele constitutive ale infracțiunii sunt enumerate de lege.

22. În aceeași ordine de idei, arăt ca subsemnatul sunt o persoană cu intenții drepte, care respectă legea și nu sunt predispus la infracțiuni de aceea nu vreau sa devin instrumentul scopului criminal al altcuiva pentru a fi pasibil de sancțiunile acestuia, în special atunci cand încercați cu disperare sa creați noi infracțiuni, ca mijloc de a-l atinge și pedepsi pentru cercetarile mele anterioare efectuate în Arhivele Naționale ale României în mod legal, întrucat informațiile obținute în urma cercetărilor mele nu intră în categoria de date la care face referire Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr.182/2002 din 12 aprilie 2002.
23. Cred totuși ca faptele particulare ale cazului meu pot constitui un exemplu clasic a ceea ce se poate numi „capcană”, care a fost descrisă de un judecător american ca fiind *„conceperea și planificarea unei infracțiuni de către un ofițer și obținerea de către acesta a comiterii acesteia de către o persoană care nu ar fi comis-o dacă nu ar fi fost victima trucurilor, a persuasiunii sau a fraudei ofițerului”* (Sorrells v. United States, 287 U.S. 435 (1932), la p. 454, per Roberts J., citat de Dickson C.J. în Jewitt, supra, la p. 145); după ce mă simt obligat să observ ca timp de 18 luni nu am fost contactat de nici un organ de cercetare penală (de la poliție sau procuratură) în vederea explicării situației pentru care s-a ajuns la deschiderea unui dosar de urmărire penală pe numele meu (în afara motivării percheziției domiciliare de echipa de polițiști – cum ca am publicat documente clasificate în ediția de documente în anul 2012 – nu știu absolut nimic) sau măcar să mi se solicite declarații, explicații privind modul în care am intrat în posesia documentelor, metodologia aflată la întocmirea ediției de documente etc.
24. În esență, întrebarea este dacă cercetarea istorica acum 20 ani, 10 ani, un an nu era crima, infracțiune, atunci în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019, DIICOT-ST Târgu-Mureș cum poate să scoată cercetarea istorica din sfera de aplicare a legii nr. 16/1996, Legea Arhivelor Naționale? Poate presupuneți că Parlamentul a vrut ca „litera legii” să fie folosită pentru a susține o astfel de pervertire grosolană? Eu spun că, nu.
25. Predispoziția și intenția criminală a subalternilor dvs. sunt evidente, câtă vreme timp de 18 luni nu au vrut să observe că cercetarea arhivistică trebuie interpretată în raport cu Hotărârea nr. 1376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale; sau în raport cu Legea Arhivelor Naționale nr.16 din 1996, republicată în Monitorul Oficial nr. 293 din 22 aprilie 2014; sau în raport cu Instrucțiunile privind activitatea de arhiva la creatorii și deținătorii de documente, aprobate de conducerea Arhivelor Naționale prin Ordinul de zi nr. 217 din 23 mai 1996; sau în raport cu Norme metodologice privind aplicarea unor dispoziții

ale Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, emitent Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial nr.619 din 4 octombrie 2013; sau în raport cu Regulament din 18 decembrie 2014 de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale, emitent Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial nr. 9 bis din 7 ianuarie 2015.

26. În consecință, legislația internă i-ar fi împiedicat pe subalternii dvs. să mă acuze într-o societate democratică *ultra vires* cu încălcarea legislației privind secretul de stat.
27. După cum am arătat, subalternii dvs. nu au definit bine domeniul de aplicare al **art.15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr.182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial,Partea I, nr. 248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr.16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005).**
28. **Bineînțeles, art. 15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr. 182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr. 16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005) nu este motiv pentru a putea în mod valid să demonstrați ex post facto și sau** să justificați ingerința pe care o presupune confiscarea nelegală din fața locului print-o percheziție domiciliară la data de 26.02.2020 a **hard-disk-ului marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB**, și a **hard-disk-ului marca Western Digital, seria WMARTT0182123, capacitate 250 GB** și a unui aparat foto **Fujifilm – digital camera FinePix A500 cu cardul de memorie Olympus, capacitate 1 GB**. O astfel de măsură nu poate fi pusă în aplicare, ținând seama de caracterul său deosebit de intruziv, decât în privința persoanelor cu privire la care există un motiv valabil de a se suspecta că sunt implicate într-un mod sau altul în activități de terorism, sau în activități împotriva siguranței statului, și aceasta neputând avea loc, în conformitate cu jurisprudența CJUE, decât în cazul în care există elemente obiective care permit să se considere că aceste date ar putea aduce, într-un caz concret, o contribuție efectivă la combaterea terorismului, etc. În ceea ce privește informațiile care sunt stocate pe **hard-disk-ului marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB, și pe hard-disk-ului marca Western Digital, seria WMARTT0182123, capacitate 250 GB** arăt că colectarea acestor date au fost efectuate în perioada în care aceste documente nu mai erau nici secrete și nici secretizate, pe cale de consecință informațiile, documentele, nu conțineau informații clasificate.

29. În orice caz un document istoric, care este destinat să fie transmis și difuzat publicului, nu poate fi mijlocul de a produce un prejudiciu public. În această situație, fiecare document istoric este destinat să fie citit de către publicul larg. Prin urmare, nu are acea calitate care caracterizează infracțiunea de încălcări ale regimului secret. Și mai mult decât atât un astfel de proces, de cercetare istorica, efectuată într-o arhiva publica nu va putea retroactiv catalogat/asimilat ca o activitatea infracționala.

30. **Din acest motiv, deoarece** subalternii dvs. au acționat contra *bonos mores*, in februarie 2020, de aceea solicit înființarea unei anchete pentru a afla dacă ofițerii, procurorii din cadrul **DIICOT-ST TÂRGU-MUREȘ** care au fost implicați prin operațiunile de combatere a terorismului/ sau prin operațiunile de combaterea a încălcării regulilor de întocmire, evidență, păstrare, procesare, multiplicare, utilizare, transmitere, distrugere a informațiilor atribuite la secret de stat stat, sau prin operațiunile de combatere a încălcării regulilor de asigurare a protecției secretului de stat, etc în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019 au avut cunoștință de faptul că prin operațiunile desfășurate, sus amintiții ofiteri, procurori din cadrul **DIICOT-ST TÂRGU-MUREȘ** au încălcat o serie de tratate și instrumente internaționale pentru prevenirea și pedepsirea torturii, pentru tratamentul necorespunzător, sau nu. Doresc să examinați ceea ce s-a întâmplat, să identificați lecțiile învățate și să faceți recomandări pentru viitor, câtă vreme textul intitulat Legea Arhivelor Naționale este clar, precis iar documentele care sunt date spre cercetare arhivistică nu conțin informații clasificate. În plus Legea Arhivele Naționale este bazata pe un principiu rațional perceptibil, de aceea cercetarea mea pe care am efectuat-o acum mai mult de 10 ani nu era în mod evident criminală și atare procurorul DIICOT din motive deja prezentate nu se putea gândi la nimic pentru care să ma acuze, deoarece **art.15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr.182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial, Partea I, nr.248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr. 16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005) nu se extind asupra informațiile procesate, multiplicare, utilizate, transmise de către mine in Arhivele Nationale ale Romaniei.**

31. **Iar extinderea art.15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr. 182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial,Partea I, nr. 248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr.16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20**

mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005), asupra documentelor cercetate de mine ar fi o extindere nelegitimă suplimentară.

32. Din acete motive, precum si din obligația pozitivă a statelor, prezenta plangere prealabilă trebuie admisa si trebuie sa îmi asigurați protecție împotriva tratamentelor inumane și degradante, chiar și atunci când aceste tratamente rezultă din acte ale unor persoane care au acționat in exercitarea atribuțiilor lor oficiale, luând in considerare că interzicerea torturii este absolută și are un statut special în dreptul internațional. Ea este astfel un principiu fundamental încât, chiar dacă un stat nu a ratificat un tratat care interzice tortura, interzicerea acesteia este obligatorie pentru statul respectiv. În nicio circumstanță, inclusiv, de exemplu războiul sau o situație de urgență publică, nu poate justifica vreodată tortura.
33. **Stimate domnului procuror-șef serviciu DIICOT-ST TÂRGU-MUREȘ,** iau în considerare faptul că aplicarea art.15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr. 182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial, Partea I, nr.248 din 12.04.2002. Modificată prin Ordonanța de Urgență nr.16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005) iau in considerare că interpretarea literală a legilor în detrimentul rațiunii legii și care produce consecințe absurde sau nedreptăți flagrante a fost condamnată în mod frecvent, luând in considerare că toate legile ar trebui să primească o interpretare rezonabilă. Termenii generali ar trebui să fie atât de limitați în aplicarea lor încât să nu conducă la nedreptate, opresiune sau la o consecință absurdă.
34. **De aceea** este de datoria domniei voastre să opriți urmărirea mea penală, în cadrul dosarului de urmărire penală nr. 82/D/P/2019, în interesul Ministerului Public însuși, pentru a-l proteja de la comportamentul ilegal al funcționarilor dvs. și pentru a păstra puritatea DIICOT, astfel încât să evitați condamnarea României în plan extren, deoarece prin aplicare a legii penale nu puteți să creați o situație atât de contrară scopului legii și atât de incompatibilă cu aplicarea corectă a acesteia, in cazul în care un comportament este interzis în mod expres și sancționat de o lege valabilă. Nici Ministerul Public nu are libertatea de a ignora legea prin punerea sub acuzare *ultra vires*, deoarece sunt de părere că cercetarea istorică efectuată într-o arhivă publică este o activitatea infracțională ori criminală. Din aceste motive, precum si din obligația pozitivă a statelor, prezenta plângerea prealabilă trebuie admisa, și trebuie să îmi asigurați protecție împotriva tratamentelor inumane și degradante, chiar și atunci când aceste tratamente rezultă din acte ale unor persoane care au acționat in exercitarea atribuțiilor lor oficiale, de aceea solicit sa va înlăturați sau atenuati prejudiciului, sau preveniți oricare

tratament neadecvat de către ofiteri, procurori din cadrul DIICOT câtă vreme a fost încălcat în mod voit în cazul meu principiul *nullum crimen sine lege* (nu există infracțiune și pedeapsă fără o lege penală preexistentă). Acest principiu autorizează sau chiar obligă pe domnia voastre să susțineți în nume propriu (*sua sponte*) ca colegii dvs. au acționat la data de 26 februarie 2020 ultra vires, când în cadrul unei proceduri penale inițiate împotriva subsemnatului, în urma percheziției domiciliare au fost confiscate în mod nelegal: **hard-disk-ului marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB, hard-disk-ului marca Western Digital, seria WMARTT0182123, capacitate 250 GB** și un aparat foto Fujifilm – digital camera FinePix A500 cu cardul de memorie Olympus, capacitat 1 GB, în cazul în care documentele cercetate de mine la sala de studii ale Arhivele Nationale ale Romaniei **nu constituie informații protejate de stat în domeniul apărării naționale, economiei, științei și tehnicii, relațiilor externe, securității statului, asigurării ordinii de drept și activității autorităților publice, a căror divulgare neautorizată sau pierdere este de natură să aducă atingere intereselor și/sau securității Republicii României?!**

35. În aceeași ordine de idei, Subsemnatul arăt că în lumina articolelor 7 și 15 din Convenție o cercetarea arhivistică desfășurată în mod legal într-o arhivă publică, într-un fond arhivistic public nu poate servi drept motiv pentru a permite și/sau justifice ca prepușii, colegii dvs. timp de 18 luni să mă lipsească de la munca mea de peste 20 de ani (de la cursurile universitare și de masterat la articolele/studiile publicate sau pregătite pentru publicare până la cărțile publicate sau aflate în diferite stadii de întocmire; bineînțeles fotocopii ale documentelor din fondurile cercetate, care constituie baza lucrărilor amintite mai sus). În timp ce este clar că în momentul ridicării mediilor de stocare la data de 26.02.2020, aveam în curs de finalizare monografia despre inundațiilor din județul Mureș din 1970 (2 volume, aproximativ 1.900 pagini) și lucram la monografia despre Legiunea de Jandarmi Mureș (1944-1949), având transcris un material documentar de aproximativ 1.400 pagini (rezultat din prelucrarea a 40-45% din cantitatea de documente fotocopyate de subsemnatul din fondul *Legiunea de Jandarmi Mureș* în cursul anilor 2017-2019).
36. În plus, a mă face ca timp de 18 luni să aștept să fiu contactat de un organ de cercetare penală (de la poliție sau procuratură) în vederea explicării situației pentru care s-a ajuns la deschiderea unui dosar de urmărire penală pe numele meu (în afara motivării percheziției domiciliare de echipa de polițiști – cum că am publicat documente clasificate în ediția de documente în anul 2012 – nu știu absolut nimic) sau măcar să mi se solicite declarații, explicații privind modul în care am intrat în posesia documentelor, metodologia aflată la întocmirea ediției de documente etc. poate fi considerată în sine o încălcare a articolul 6 § 1

din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale care oferă oricărei persoane dreptul la judecarea într-un termen rezonabil a cauzei sale. Acest articol are ca obiect, în materie penală, să asigure că persoanele acuzate nu fac obiectul unui capăt de acuzare o perioadă prea mare de timp și să se ia o decizie asupra temeiniciei acestuia [Wemhoff împotriva Germaniei, pct. 18; Kart împotriva Turciei (MC), pct. 68], și articolelor 3, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 15 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, și următoarele tratate care interzic tortura:

- 1) Cele patru convenții de la Geneva din 1949;
- 2) Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice din 1966, Articolul 7: „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici tratamentelor sau pedepselor crude, inumane ori degradante”;
- 3) Convenția ONU din 1984 pentru Prevenirea Torturii și altor Tratamente sau Pedepse Crude, Inumane ori Degradante;
- 4) Convenția Europeană din 1987 pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane ori Degradante.

37. În aceste circumstanțe, arăt că colegii dvs. au acționat contra *bonos mores*, câtă vreme Legea Arhivelor Naționale este clară, precisă iar documentele care sunt date spre cercetare arhivistică sunt definite în mod adecvat. În plus Legea Arhivelor Naționale este bazată pe un principiu rațional perceptibil, de aceea cercetarea arhivistică desfașurată acum mai mult de 10 ani nu era în mod evident o activitate criminală sau infracțională și ca atare procurorul DIICOT din motive deja prezentate nu se putea gândi la nimic pentru care să mă acuze, deoarece **art.15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr. 182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial, Partea I, nr.248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr. 16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005) nu se extind asupra documentelor cercetate de mine în Arhivele Naționale ale României acum mai mult de 10 ani.**

38. **De aceea aceasta constituie de asemenea o ingerință în drepturile fundamentale consacrate la articolele 3 și 7 din Convenție și poate să genereze efecte pecuniare asupra Statului Român, câtă vreme prejudiciul meu nu este de natura unei simple suferințe emotionale, jenă și umilință. Toate acestea când nu m-ați căutat timp de 18 luni să echilibrați interesele contrare în prezenta cauză.**

39. Bineînțeles, art. 15 din Legea României privind protecția informațiilor clasificate, nr.182/2002 din 12 aprilie 2002 (Monitorul Oficial, Partea I, nr.248 din 12.04.2002). Modificată prin Ordonanța de Urgență nr. 16/2005 din 9 martie 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 205 din 10.03.2005), aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2005 din 20 mai 2005 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 441 din 25.05.2005), a fost extins ultra vires asupra documentelor cercetate de mine acum mai mult de 10 ani, vorbim de o extindere nelegitimă și suplimentară.

Având în vedere cele precizate mai sus, SOLICIT următoarele:

40. Restituirea **hard-disk-ului marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB** sau punerea la dispoziția mea a unei copii după întregul material stocat pe el.
41. În legătură cu cele precizate în procesul-verbal (26.05.2020) la materialele care ar prezenta interes pentru caz fac următoarele precizări:
- Cele 17 fișiere de tip document, cu extensia pdf, reprezintă varianta finală a lucrării pe baza căreia a fost tipărită cartea despre activitatea Securității la editură. Această variantă a fost salvată pe mai multe medii de stocare (hard-disk-uri, stick-uri și CD/DVD-uri) după cum se poate constata din procesele-verbale întocmite.
 - Cele 44.973 fișiere de tip imagine conțin fotografii executate după documentele din fondul Legiunea Jandarmi Mureș, fond cercetat de subsemnatul între 2017-2019, la Arhivele Naționale ale României – Serviciul Județean Mureș. Fac precizarea că fondurile legiunilor/inspectoratelor de jandarmi se află în cercetare la toate serviciile județene ale ANR, iar la structura centrală se află în cercetare fondul Inspectoratul General al Jandarmeriei (structurat pe mai multe fonduri). În aceste circumstanțe **hard-disk-ul marca Maxtor, seria 6RABCQHO, capacitate 160 GB** a fost confiscat în scop sicanatoriu, și voi cere daune morale, respectiv despăgubiri morale pentru prejudiciul suferit.
42. Restituirea **hard-disk-ului marca Western Digital, seria WMARTT0182123, capacitate 250 GB** sau punerea la dispoziția mea a unei copii după întregul material stocat pe el.
43. Aceste două medii de stocare (hard-disk-uri) conțin materialele la care lucram în momentul percheziției (monografiile legate de Inundațiile din județul Mureș și Legiunea de Jandarmi Mureș plus alte articole).
44. Restituirea aparatului foto **Fujifilm – digital camera FinePix A500** cu cardul de memorie **Olympus, capacitat 1 GB, dând astfel dovada ca situația urmează a fi remediată de**

îndata întrucât aparatul foto dețineți pur și simplu, în scop șicanatoriu. În cazul nerestituirii aparatului, solicit punerea la dispoziția mea a unui alt aparat de fotografiat, am dreptul constituțional să cercetez și dreptul la informare. Drept fundamental care nu poate fi îngădit de către ofițeri și procurori DIICOT.

45. Pe cardul de memorie sunt materiale fotografiate la Biblioteca Județeană Mureș care au legătură cu monografia despre Legiunea Jandarmi Mureș. De aparatul foto am nevoie pentru a-mi putea continua cercetările.

46. Solicit restituirea și a celorlalte medii de stocare și anume:

- a) 87 (optzecișisapte) CD-R.**
- b) 77 (șaptezecișisapte) DVS.**
- c) 1 (unu) memory stick marca Kingstone.**
- d) 1 (unu) memory stick marca Kingmax.**
- e) 1 (unu) memory stick MSI.**
- f) 1 (unu) hard disk extern marca Canyon.**
- g) 1 (unu) hard disk marca Seagate.**
- h) 1 (unu) hard disk marca Western Digital.**

Considerând că în cursul celor 18 luni puteați să terminați cursurile Masteratului despre comunism și postcomunism din România, organizat la Facultatea de Istorie din cadrul Universității „Al. I. Cuza”.

Stimate Domnule Procuror-Sef Serviciu,

Aștept ca solicitarea mea să fie rezolvată cât mai operativ și în termenul prevăzut de lege. Domnului Orbán János, cercetat în același dosar, în cursul lunii aprilie 2020 i s-a pus la dispoziție o copie după întregul material avut pe mijloacele de stocare.

Deoarece, Eu, la o săptămână după efectuarea percheziției domiciliare, am înaintat o solicitare privind restituirea a 2 hard-disk-uri și nici până astăzi nu am primit un răspuns.

De aceea consider că în legătură cu solicitarea mea și a dl. Orbán s-a aplicat o dublă măsură, iar în legătură cu lipsa răspunsului la solicitarea mea s-a încălcat art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale care oferă oricărei persoane dreptul la judecarea într-un termen rezonabil a cauzei sale, el are ca obiect, în materie penală, să asigure că persoanele acuzate nu fac obiectul unui capăt de acuzare o perioadă prea mare de timp și să se ia o decizie asupra temeiniciei acestuia [Wemhoff împotriva Germaniei, pct. 18; Kart împotriva Turciei (MC), pct. 68], coroborat cu art. 13 din

Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale pledează în sensul că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

47. Deoarece cele 18 luni sunt arhisuficiente pentru orice procuror să intrumenteze un dosar de urmărire penală pentru o infracțiune inexistentă, în lumina Art. 7, al. 1 din Convenție, solicit ori închiderea dosarului ori trimiterea mea în judecată. Și ne vedem în instanță. Într-o societate democratică, nici eu, Bartos Zoltán-Imre, nu pot să fiu ținut în sine die în această situație neclară, care poate fi asimilată unei torturi inumane și degradante prelungite.

Având în vedere că potrivit legii (Legea Bibliotecii Naționale, Regulamentul sălii de studiu al Arhivelor Naționale coroborat cu Legea nr. 16/1996), cartea a intrat în circuitul științific, cu bună credință am trimis/am donat exemplare la biblioteci și instituții spre a fi cercetate de publicul larg (amintesc numai Biblioteca Națională a României – Fondul legal, Biblioteca Centrală Universitară Cluj, Biblioteca Centrală Universitară București, Biblioteca Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, Biblioteca CNSAS, Biblioteca Județeană Mureș etc.), propun să epurați și de acolo exemplarele.

Îmi întemeiez susținerile și solicitările și pe dispozițiile art. 2, 3 și art. 6 din TUE, coroborate cu art.17, 41, 47, 52, 53, 54 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (2010/C83/02), Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Constituția României, Legea nr.554/2004 a Contenciosului Administrativ, Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii articolelor 3, 6, 7, 8, 9, 11,13, 15 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, și cu următoarele tratate care interzic tortura:

- 1) Cele patru convenții de la Geneva din 1949;**
- 2) Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice din 1966, Articolul 7: „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici tratamentelor sau pedepselor crude, inumane ori degradante”;**
- 3) Convenția ONU din 1984 pentru Prevenirea Torturii și altor Tratamente sau Pedepse Crude, Inumane ori Degradante;**

4) Convenția Europeană din 1987 pentru Prevenirea Torturii și Tratatelor sau Pedepselor Inumane ori Degradante.

Cu alese gânduri,
Bartos Zoltán-Imre

Târgu-Mures
6 Septembrie 2021

La prezenta anexez următoarele:

- 1) Proces-verbal de percheziție domiciliară din 26.02.2020 (copie).
- 2) Proces-verbale ale perchezițiilor informatice din 25-26, 28.05.202 și 15.06.2020 (copii).
- 3) Copie a cărții *Doing Archival Research in Political Science*, edited by Scott A. Frisch, Douglas B. Harris, Sean Q. Kelly, David C.W. Parker, Cambria Press, Amherst, New York, 2012, ISBN 978-1-60497-802-5, pentru a vă documenta în legătură cu ce presupune cercetarea arhivistică.

R O M Â N I A
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
SERVICIUL TERITORIAL TÂRGU MUREȘ

Târgu Mureș, str. Mihai Viteazul nr. 23
540099, jud. Mureș

Tel. 0265.265384 Fax 0265.265439
e-mail: st.targu-mures@diicot.ro
Operator de date personale – notificare nr.16051

Dosar nr. 82/D/P/2019

din 15.11.2021

Către

BARTOS ZOLTAN-IMRE

Târgu Mureș,

, jud. Mureș

Având în vedere adresa dvs. din data de 06.09.2021, vă comunicăm că în dosarul nr. 82/D/P/2019, prin ordonanța din data de 29.08.2019 s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* privind infracțiunile de complicitate la divulgarea informațiilor secrete de stat, prev. și ped. de art. 48 al.1 rap. la art. 303 al.2 C.p., divulgarea informațiilor secrete de stat, prev. și ped. de art. 303 al.2 C.p. și scoaterea peste graniță, fără drept, de documente care fac parte din fondul arhivistic național al României, prev. și ped de art. 35 al.1 din Legea nr. 16/1996 privind Arhivele Naționale, republicată. Până la acest moment, dvs. nu aveți calitatea de suspect ori inculpat în prezenta cauză.

De asemenea, vă comunicăm că prin ordonanța din 15.11.2021 s-a dispus restituirea către dvs. a următoarelor bunuri: 1 stick marca Kingston, 4 GB, 1 HDD extern marca Canyon, cap. 12 GB, 1 HDD extern marca Western Digital, cap. 20 GB, fiind delegați lucrătorii de poliție din cadrul BCCO Tg. Mureș în vederea aducerii la îndeplinire a dispoziției.

Referitor la celelalte sisteme informatice și suporturi de stocare a datelor informatice ridicate cu ocazia percheziției domiciliare, pe care au fost identificate materiale ce sunt analizate și ce pot constitui mijloace de probă, vă

facem cunoscut faptul că asupra restituirii acestora urmează să ne pronunțăm la finalizarea urmăririi penale, dvs. având însă posibilitatea să puneți la dispoziția organelor de urmărire penală suficiente suporturi de stocare a datelor pe care să fie copiate materialele ce vă sunt necesare.

PROCUROR ȘEF SERVICIU

Dan Șeniciu

Tehnored. ML/2 ex.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA DE COMBATERE A CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE

NESECRET
Ex2/2

BRIGADA DE COMBATERE A CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE TG-MUREȘ
SERVICIUL DE COMBATERE A FINANȚĂRII TERORISMULUI ȘI
SPĂLĂRII BANILOR

Dosar penal nr. 82/D/P/2019

PROCES VERBAL

Anul 2021, luna noiembrie, ziua 22, în Tg-Mureș.

Inspector de poliție _____, din cadrul Brigăzii de Combateră a Criminalității Organizate Tg-Mureș – Serviciul de Combateră a Finanțării Terorismului și Spălării Banilor.

Fiind în continuarea cercetărilor în dosarul penal cu nr. unic 82/D/P/2019 la DIICOT - Serviciul Teritorial Tg-Mureș și având în vedere Ordonanța din 15.11.2021 prin care s-a dispus restituirea unor bunuri, astăzi, data de mai sus, am procedat **la restituirea către Bartos Zoltan-Imre**, identificat prin CNP

_____, legitimat cu C.I. seria _____, a următoarelor:

- 1 stick marca Kingston, 4 GB;
- 1 HDD extern marca Canyon, cap. 12 GB;
- 1 HDD extern marca Western Digital, cap. 20 GB;

Cu privire la această activitate, sus-numitul nu are de făcut obiecțiuni.

Pentru care am întocmit prezentul proces verbal în două exemplare, din care unul s-a lăsat, sub semnătură, numitului Bartos Zoltan-Imre.

Am predat
Inspector de poliție

Am primit
BARTOS ZOLTAN-IMRE

NESECRET